

450

1777. Διαθήκη ἀπὸ 23 Νοεμβρίου, ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτος, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 268.

«... ἀφίνω τὴν γυναῖκα μου κυρία-νοικοκυρὰ εἰς τὰ πράγματά μου καὶ εἰς τὰ παιδιά μου, νὰ ἔχη ἄδεια νὰ τῶν δίνῃ ἐτοῦτο ὅπου νοματίζω ἐδῶ τοῦ καθ' ἐνός, μὲ τοῦτο : ἂν εἶναι εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς· καὶ ἐὰν κανένα ἤθελεν ξεθεληματεύσει — ὅπου ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δόσῃ — νὰ ἔχη ἄδεια ἡ γυναῖκα μου νὰ τοῦ δόσῃ ὅ,τι θέλει... καὶ ἂν τὰ παιδιά μου ἀποθάνουν ἐξάπινα, ὅπου ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δόσῃ, νὰ πηγαίῃ τὸ προῖγμα μου εἰς τὰ ἀδέλφια μου, τὰ ἀσερνικά...».

451

1777. «Συνήθειαι τοπικαὶ τοῦ πριγκιπάτου τῆς Οὐγγροβλαχίας καὶ τινες νόμοι βασιλικοί· αἵτινες συνήθειαι διενεργοῦνται ὡς νόμοι διὰ τὴν παλαιότητα».

Ἀνέκδοτον ἐν χφ. 1195 Βιβλιοθήκης Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας.

452

1777. Τρίτη ἔκδοσις τῆς μεταφράσεως ὑπὸ Ἀλ. Σπανοῦ τῆς Ἑξαβίβλου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁμοία πρὸς τὴν β', τοῦ 1766. Πρβ. ἀνωτέρω ἀριθ. 353 καὶ 407.

453

1777. «Εἰσαγωγὴ τῶν Νόμων, ἥτοι τὰ Ἰνστιτοῦτα κατ' ἐπιτομὴν» τοῦ Μιχ. Φωτεινοπούλου,

Πρβλ. ἐν 278, σ. 3–64. Ἴσως πρόκειται περὶ παραλλαγῆς τοῦ Νομικοῦ Προχείρου (1765), ἀνεκδότου ἐν χφ 1195 Ἀκαδημίας Βουκουρεστίου· πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 402, σ. 13 σημ. 4 καὶ σ. 29 καὶ ἐν 414, σ. 294–297.

454

1777. Ἀπόφασις ἐπιτρόπου Σύρου, 20 Ἰανουαρίου, περὶ συνεταιρικῆς βοσκήσεως ζώων ἐν Σύρῳ, ἐν 110, σ. 207.

455

1778. Ἐγγραφὸν ἀπὸ 28 Ἰουλίου τοῦ βοῖβόνδα Ἀνδρ. Ἰσμαήλ Ἀγᾶ. Δικονομικαὶ διατάξεις περὶ μαρτύρων, ἀποσπασματικῶς, ἐν 294, σ. 48.
... ὅτι εἰς τὸν Ἀμόλοχον «ἔτρεχαν πολλὰ ἀκαταστασίαι, μαρτυρῶντας σήμερον ὁ ἓνας διὰ τὸν ἄλλο καὶ αὖριον διὰ τὸν ἄλλο καὶ ξεμετρῶντας τὰ πράγματα, πηγέναν εἰς τὴν κακίαν καὶ τὸν φθορὸν τοῦ τόπου»... ἀποφασίζει, «νὰ μὴν ἡμπορεῖ νὰ θεωρεῖ εἰς καμμίαν

ὑπόθεσιν ἀπὸ δεκαπέντε χρονῶ καὶ ἀπάνω . . . καὶ κανενὸς μαρτυρίες νὰ μὴν πιάνονται, ἐξόχως γράμματα καὶ ζάπτι . . . διὸ εἰς βεβαίωσιν ἔγινε τὸ παρόν, μὲ γνώμην τῶν γερόντων, βεβαιώνωντάς το καὶ ὁ . . . βοῖβόντας μὲ τὴν βουλήν του καὶ οἱ γέροντες μὲ τὴν ὑπογραφή τους καὶ ὁ κοινὸς κοτζάμπασης, ἔχοντας διὰ πάντα τὴν ἰσχύν».

456

1778. Πρακτικὸν 10 Ἰουλίου προκρίτων Μυκόνου, περὶ ρυθμίσεως δικαιωμάτων ἐπὶ κοληγείας θρεμμάτων, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 172 Ζερλέντη.

« . . . ὅτι ἀπὸ τὴν σήμερον, ὅποιος βοσκὸς ἤθελε κοληκεύσει πρόβατα, μὲ ὅποιον ἤθελεν κοληκεύσει, ἢ μικρὸν ἢ μεγάλον, νὰ μὴν ἡμπορεῖ ἀπάνω εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν προβάτων νὰ ζητᾷ παραπάνω ἀπὸ τοὺς τριάντα παράδες τὸ ἓνα, τόσον εἰς πρόβατα, ὅσον καὶ εἰς τὰ κασίκια· ὁμοίως καὶ ὁ κόληκας νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ δίνη παραπάνω. Ἀπὸ δὲ τὰ «χαρίσματα», ὁποῦ τὰ ἔκαμαν καὶ ἀπὸ κακὴν συνήθειαν, νὰ μὴν εἰμποροῦν οἱ βοσκοὶ νὰ ζητοῦν τελείως ἅπαντα, μήτε πολὺ μήτε ὀλίγον, ἀλλὰ μήτε ὁ κόληκας νὰ ἔχη τὴν ἄδειαν νὰ τοῦ δόνει τίποτε διὰ πεσκέσι, πάρεξ τὸ κεφαλοχάρασός του, ἂν εἶναι πανδρεμένος, σὰν πανδρεμένου, καὶ ὁ λεύθερος σὰν λεύθερος, τὰ ὁποῖα νὰ πληρώνωνται ἀπὸ τὸν κόληκα τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον καὶ ὄχι πεσίνι, ὡσὰν καὶ πρωτίτερα. Καὶ εἰς τοῦτο ἀπάνω ἀποφασίζουσιν ὅλοι ὁμογνώμως, ὅποιος παρέβη ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ἀποφασιστικά, ἢ ὁ βοσκὸς ἢ ὁ κόληκας καὶ μαθητευθῇ, νὰ δίνη τοῦ κατὰ καιροῦ βοῖβόντα τοῦ τόπου μας γρόσια ἑκατὸν ὁ κάθε ἓνας, τόσον ἐκεῖνος ὁποῦ θὲ νὰ τὰ λάβῃ, ὅσον καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὰ δόσῃ. Ὅθεν καὶ εἰς ἐνδειξιν . . . ».

457

1779. Κατάστιχον τῆς 2 Ἰαν. τοῦ ρουφετίου τῶν μπακάλιδων τῆς Μοσχολέως, ἐν 237, σ. 526–528.

458

1780. «Συνταγμάτιον Νομικὸν περὶ εὐταξίας καὶ τοῦ καθήκοντος ἐκάστου τῶν κριτηρίων καὶ τῶν ὀφφικίων τοῦ πριντζιπάτου τῆς Βλαχίας, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ πολιτικόν. Ὁδηγία τῆς εἰς τὸ ἐξῆς ἀποφάσεως τῶν εἰς τύπον ἤδη συλλεχθεισῶν ὑποθέσεων καὶ συμφωνία τῶν τοπικῶν ἐθίμων . . . φιλοπονηθὲν παρὰ τοῦ . . . ἡγεμόνος . . . Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου Ὑψηλάντου Βοεβόδα . . . Νῦν τύποις πρῶτον ἐκδοθὲν εἰς ρωμαϊκὴν καὶ πάτριον γλῶτταν . . . ».

Ἀνεδημοσιεύθη ἐν 131, σ. 145–231 καὶ ἐν 442. Πρβλ. ἐν 137, σ. 396–401 καὶ ἐν 338.

459

1780. Καταστατικὸν Συντροφίας Ἀμπελακίων, ἐξ ἄρθρων 20,